

TATJANA STRUGAR / *UN PETIT CAUCHEMAR ROMANTIQUE*

Un petit cauchemar romantique
2024, комбинована техника / mixed media, ø118 cm

TATJANA СТРУГАР
TATJANA STRUGAR

Un Petit Cauchemar Romantique

Продајна галерија „Београд”

Новембар-децембар / November-December 2024.

Београд

Јелена Кривокапић

ТАТЈАНА СТРУГАР UN PETIT CAUCHEMAR ROMANTIQUE

Без назива / Untitled

2024, комбинована техника / mixed media, детаљ / detail

Пејзаж је нулта тачка сликареве еманципације као субјекта спрам предмета жеље. Субјекта у контемплацији и ослушкивању „догађања природе“, по Готфриду Бему, и гест којим се пејзажни фрагмент инаугурише у представу „свеобухватности Једног“ са бићем сликара, више него евокација неког конкретног простора. Стваралачка гестација је, у крајњој линији, увек пројекција комплексног односа у времену које повезује гледаоца и предмет његове опсервације, као и времена којим се оживљава енигма сваког појединачног сећања.

Тематизујући сопствену иницијацију сликара кроз романтичарску топографију посматрача непосредно суоченог са узвишеним и задивљујућим „догађањем природе“ своје предилекције, Стругарева духовито тематизује сопствену романтичну иницијацију жене кроз болно суочавање са комодификованим „догађањем друштва“. Према ауторкиној интерпретацији, то се иницијално „узвишено догађање природе“, уместо

у идеалном љубавном споју два бића и паритету еротске игре полова, разрешава као траума од патернистичког ауторитета друштва. Његова крута правила игре и прикривени сексизам, укинули су свако право на слободу избора и аутономију жене. Апострофирањем сликарског жанра идиличног пејзажа и „галантних сусрета“ своје културе, у циклусу под називом *Un petit cauchemar romantique* (Мали романтични кошмар), уместо позитивне „економије жеље“ у духу ових галантних сусрета, у раду Стругареве увек се изнова рекреира траума санкционисаног Ероса једног друштва и његове плоти.

Хватач кошмара / Nightmare Catcher

2024, конач за вез, метал / embroidery thread, metal frame, ø11 h23 cm

изокренуто и первертирану у животу нових друштвених веза и уговора, Стругарева иронично опева прото-порнографском етикецијом и канонима друштва оличеног у „олигархији нагих тела“, огољених у чистој свемоћи и ритмици механотрона, препотентних и набрекних удова без еротског набоја и живота. У прекорачењу времена и механичким покретима мушке фигуре, надвладане осећањима сопствене моћи и која, попут неемфатичке утваре и ловца, опсесивно покушава да опцрта форензичке трагове својих најновијих улова.

Ауторка нас својим „малим романтичним кошмаром“ уводи у блиставу и страшну потрагу за изгубљеном индивидуом, као за бићем аутентичног Ероса и његове плодноносне вишезначности. Истовремено у потрагу за читавом мрежом и мизансценом ишчезлих „галантних сусрета“ једног друштва, ониричних и романескних привида и прекорачења који, и када транспоновани у своје монструозне двојнике, ништа мање не откривају нашу безусловну потрагу за етиком и етикецијом сублимног и љубављу. Ауторка је овде замишљена и као пролазна хероина романа који је то могао да постане. Субјекат с оне стране романтичног пејзажа или историјског кошмара, са кога нам одмахује руком, у знаку аутоироније или коначног опраштања, центлменски и гестом велике елеганције.

У формалном смислу, „догађање природе“, разрешава се кроз серију нежељених сећања, „екранских успомена“ осликаваних на фону неба, цртачке игре-покривалице и гестове неконтролисаног бујања вегеталних витица, преплета и реса, френетичног дрипинга и опцртавања печатних обриса тела љубавника у позама из оријенталних еротолошких илустрација. Присуствујемо догађају пулсације без краја, која би илузионистичку слику и њену статику чисте визуелности, требало да аболира у корист чисте осећајности и ерупције карналног. Па ипак, управо то се не дешава.

У завршној конфигурацији слике, тела љубавника не успевају да буду испреплетена у својим нежним загрљајима, заоденута чулном љубављу или гравитацијом слободног пада. Упркос бројним покушајима, она не успевају да се повежу ни са неком од светих оргијастичких тајни или сакраментом заводничког „причешћа“, по угледу на либертинистичке каноне. Чудесно спаривање и егзалтација два бића, уместо у љубавничкој фузији, окончавају се у трауми репетитивних сцена силовања и апсорбованих сенки ловаца на људске главе. Целу једну позитивну „економију страсти“, ишчезли или

Биографија

Татјана Стругар

Татјана Стругар је визуелна уметница из Београда. Дипломирала је и магистрирала на Факултету ликовних уметности у Београду (1988 –1996). Од 1994. радила је као костимограф на разним филмским пројектима ("Лепа Села, Лепо Горе", "Ране"). На првој самосталној изложби "Позиције" у Дому омладине, 2004. у склопу својих изложених видео радова, поставила је instalaciju, "Loop", рампу за посетиоце са потешкоћама у кретању која је била прва рампа икада постављена у једној Београдској галерији. Од тада започиње серију радова који се баве односима у уметности, друштву и галеријском систему Београда и Србије, тј односом уметник–галерија–институција–друштво–држава. Излагала је радове у Београду и иностранству.

Ауторкин осврт на изложене радове

Током година, у паузама између филмских пројеката и у изолацији атељеа, враћала сам се једној истој теми – погледу у небо кроз крошње дрвећа. Првобитна инспирација за настанак радова била је очаравајућа лакоћа заљубљености с пролећа 2005. године. Међутим, како је заслепљеност слабила, та прва скица је временом почела да се трансформише у кошмарне апстракције које сам прерађивала увек у настојању да изнова дочарам и одржим ту првобитну невиност, свежу заслепљеност и колорит. Ипак, након година обнављања и спорадичног враћања на исту тему, долазим до увида да је позадина инсистирања баш на тој теми – поглед ка небу кроз крошње дрвећа, заправо, било бежање од суочавања са тугом, траумама прошлости и кошмарима свакодневнице. Кроз искуство психоанализе сам увидела да су моји радови ништа друго до паравани – бенигне слике које Фројд назива screen-memories/екрани сећања, који ме штите од поновне трауматизације – од мог детињства у Југославији до распада земље и мог брака. Мајчинство, сексуално злостављање, мизогинија... гране су се протезале.

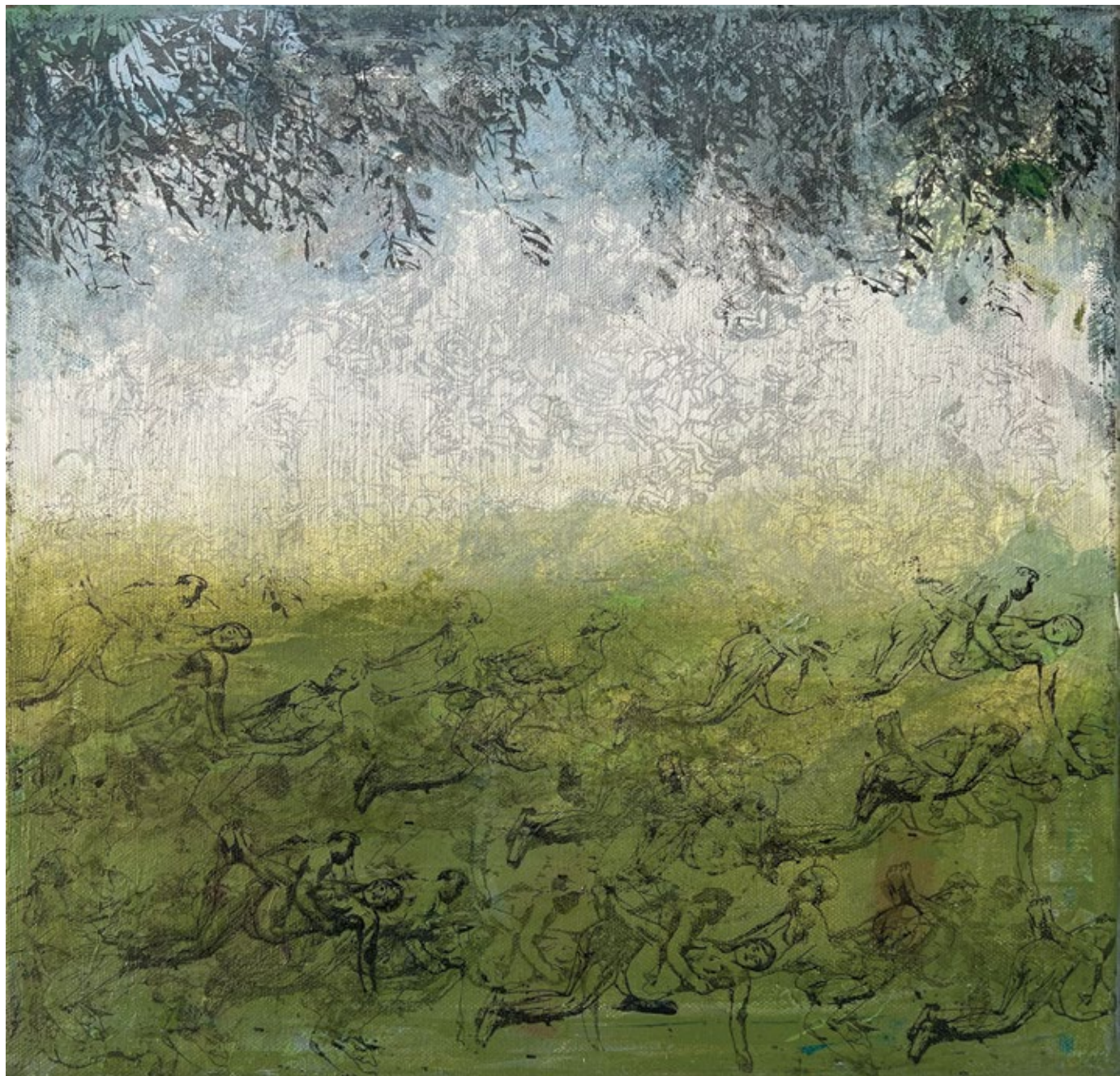
Хвала

Бранко Пешут – Algot; Дуђа, Ноне и Варда фамилија; Горан Драговић из Бара; Christian Wiartalla – Stickbar, Берлин; Ема Живковић; Ема Костић; Вања Кузман, Чупа, Доктор и Катарина из Нуово Арте, Сремска Каменица; Илија, Злата и екипа из Вар-Темерин; Светлана Николић – Тања; Јелена Ђенисијевић; Јелена Делевић; Станислав Цветковић и екипа из SCSteel, Темерин; Пеђа Кешељ; Оливер Шотра; Срђан Драгојевић; Дуле Јоксимовић; Оља Алексић-Хил; Жолт Ковач; Јелена Кривокапић и Борис Вукићевић; Ева Драгојевић; Матија Драгојевић; Ирина Драгојевић; Вера Стругар; породица и пријатељи, хвала на сарадњи и подршци.

Voilà

2024, јајчана емулзија на гипсаној плочи / egg tempera on plaster board, 14x36 cm

Біжно поље / Battlefield

2024, комбинована техника / mixed media, 40x40 cm

Без назива / Untitled

2024, комбинована техника / mixed media, ø22 cm

Без назива / Untitled

2024, комбинована техника / mixed media, ø50 cm

Без назива / Untitled

2024, комбинована техника / mixed media, ø50 cm

Biography

Tatjana Strugar

Ms. Strugar is a visual artist from Belgrade. She completed her BA and MA studies at the Faculty of Fine Arts in Belgrade between 1988 and 1996. Since 1994 she worked as a costume designer on various film projects ('Pretty Village, Pretty Flame', 'Wounds'). Her first solo show, 'Positions,' was held at Dom Omladine in 2004, where she exhibited a permanent installation "The Loop" – the first ramp ever to be installed in any Belgrade gallery to facilitate access for mobility-challenged visitors. Ever since then Ms. Strugar's body of work explores the relationship between art, society, and the gallery system in Belgrade and Serbia, specifically focusing on the dynamics between the artist, gallery, institution, society, and state. Her artworks have been exhibited in Belgrade and abroad.

Artist's notes

Over the years, between film projects and the solitude of my studio, I consistently revisited a recurring image – a view of the sky through branched treetops. The original inspiration sprang from the enchanting ease of being in love during the spring of 2005. However, as that initial infatuation faded, the sketches evolved into nightmarish abstractions. I reworked them constantly, in an effort to preserve that initial innocence, the vibrant enchantment, the vividness of color. Eventually, I was confronted with the realization that the persistence of this subject – the gaze upwards toward the sky, branched by trees – was, in fact, an evasion of facing grief, the trauma of the past, and the nightmares of daily life. Through psychoanalysis, I discerned that my works were nothing more than shields – benign images that Freud refers to as screen memories – protecting me from re-traumatization – from my childhood in Yugoslavia to the dissolution of the country and my marriage. Motherhood, sexual abuse, misogyny...the branches stretched on.

Thank you for your help and support

Branko Pešut – Algoj; Duća, None & Varda family; Goran Dragović, Bar; Christian Wiartalla – Stickbar, Berlin; Ema Živković; Emma Kostić; Vanja Kuzman, Čupa, Doktor and Katarina, Nuovo Arte, Sremska Kamenica; Ilija, Zlata & crew at Var-Temerin; Svetlana Nikolić – Tanja; Jelena Djenisijević; Jelena Delević; Stanislav Cvetković & crew at SCSteel, Temerin; Pedja Kešelj; Oliver Šotra; Srdjan Dragojević; Dule Joksimović; Olja Aleksić-Hill; Žolt Kovač; Jelena Krivokapić and Boris Vukićević; Eva Dragojević; Matija Dragojević; Irina Dragojević; Vera Strugar; family and friends;

Jelena Krivokapić

TATJANA STRUGAR UN PETIT CAUCHEMAR ROMANTIQUE

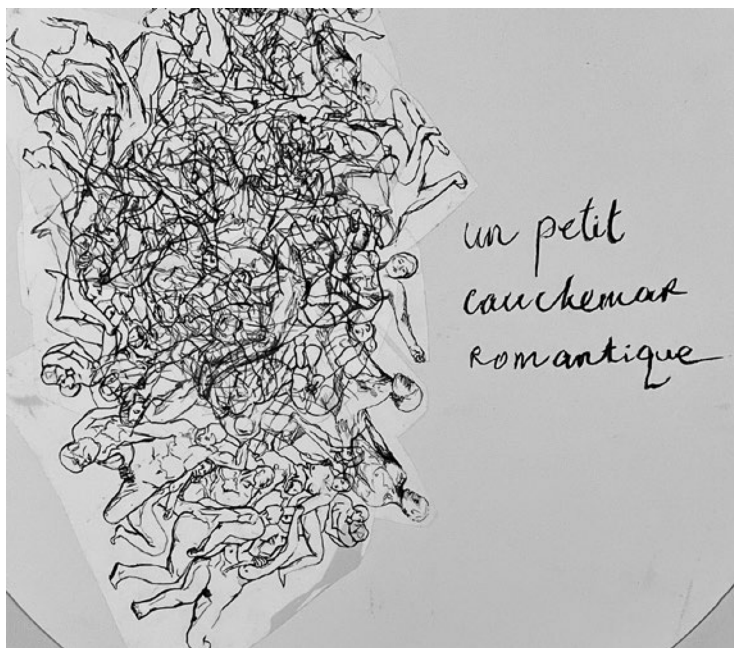
Хватач кошмара / Nightmare Catcher

2024, конач за вез, метал / embroidery thread, metal frame,
ø13 cm

A landscape genre is the starting point of a painter's emancipation as a subject toward the object of a desire. A subject engaged in contemplation and attunement to the "events of nature" as articulated by Gottfried Böhm and in an act of the landscape inauguration into the "encompassing One" with the painter's self, more than the evocation of any specific place. Creative gestation, ultimately, is always a projection of the complex relationship in time that connects the observer and the object of his/her observation, as well as the temporal dimension that breathes life into the enigma of each individual memory.

By thematizing the painter's own initiation through the romantic topography of an observer directly confronted with the sublime and awe-inspiring "events of nature" of

her predilection, Strugar wittingly thematizes her own romantic initiation as a woman through the painful confrontation with the commodified "event of society." According to the artist's interpretation, the initially "sublime event of nature" does not resolve into an ideal romantic union of two beings and the parity of an erotic play between the sexes. Instead, it perpetually resolves as a trauma inflicted by the paternalistic authority, with its rigid rules of the social games and concealed sexism that strip women of any rights to freedom of choice and autonomy. By highlighting the genre of idyllic landscapes and the "gallant encounters" of her culture in a cycle entitled *Un petit cauchemar romantique* (A Little Romantic Nightmare), Strugar recreates the trauma of sanctioned Eros and its corporality within a given society, rather than fostering a positive "economy of desire" in the spirit of projected gallant encounters.

Без назива / Untitled

2024, инсталација / installation, cc 40x40cm

This “event of nature”, in a formal sense, unfolds through a series of unwanted recollections, “screen memories” painted against the backdrop of the sky, a playful drawing of coverings, and gestures of uncontrolled expansion of vegetal tendrils, intertwining foliage, frenetic dripping, and the outlined shadows of lovers’ bodies in postures taken from the oriental erotic art illustrations. We witness an event of endless pulsation that should exculpate the illusionistic image and its stasis of pure visuality in favor of a primal sensibility and an eruption of the carnal. Yet, this is exactly what does not take place.

In the final configuration of work, the lovers’ bodies fail to intertwine in their tender embraces, shroud in sensual love or the gravity of free fall. Despite numerous attempts, they cannot connect with any of the sacred orgiastic mysteries or the sacrament of seduction “communion,” reminiscent of libertine canons. The wondrous coupling and exaltation of the two beings, instead of culminating in a lover’s fusion, concludes in the trauma of repetitive scenes of rape and engrossed shadows of headhunters. This whole positive “economy of passion,” which has either vanished or been perverted and wasted within the framework of new social ties and contracts, is ironically celebrated by Strugar through a proto-pornographic etiquette

and the canons of a society epitomized by an “oligarchy of naked bodies.” These bodies are laid bare in their sheer omnipotence and the rhythmic cadence of mechanotrons, with their pompously scattered stiff members all over the place void of any erotic charge and vitality. Within a time overrun and the mechanical motions of the male figure overwhelmed by his own faculties resembling an unemphatic wraith or a hunter, obsessively trying to mark the forensic traces of his most recent conquests.

With her “little romantic nightmare,” the artist simultaneously leads us into a brilliant yet terrifying quest for the lost individual, as a being of an authentic Eros in its fruitful polysemy and versatility. In pursuit of an entire social network and the mise-en-scène of vanished “gallant encounters,” dreamlike and romantic phantoms, and transgressions that, even when transposed into their monstrous doppelgängers, reveal nothing less than our unequivocal quest for the ethics and etiquette of the sublime and love. The artist is also perceived as a transient heroine of a novel that could have been. A subject from the other side of the romantic landscape or recent history nightmare, waving to us with an air of self-irony or closing forgiveness, with a gentlemanly gesture of great elegance.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Зоран Чалија, директор галерије

Editor-in-chief
Zoran Čalija, Gallery Director

Кустоси галерије
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Gallery Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Ликовни уредник
Мирослав Сапунџић

Art Editor
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Јелена Кривокапић

Text in catalogue
Jelena Krivokapić

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Ирина Драгојевић

Photography
Irina Dragojević

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Стругар Т. (083.824)
75(497.11)"19/20"(083.824)

СТРУГАР, Татјана, 1966–

Татјана Стругар = Tatjana Strugar : Un petit cauchemar romantique : Продајна галерија "Београд", новембар–децембар = [Sales Gallery Beograd], November–Decembar 2024. / [текст у каталогу Јелена Кривокапић] = [text in catalogue Jelena Krivokapić] ; [фотографија Ирина Драгојевић] = [photography Irina Dragojević] ; [превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Sales Gallery "Beograd", 2024 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid studio). – [12] стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Текст ћир. и лат. – Слика уметнице. – Тираж 150. – Татјана Стругар : биографија: стр. [6].

ISBN 978-86-6141-222-6

а) Стругар, Татјана (1966–) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 156715273

Корице / Cover

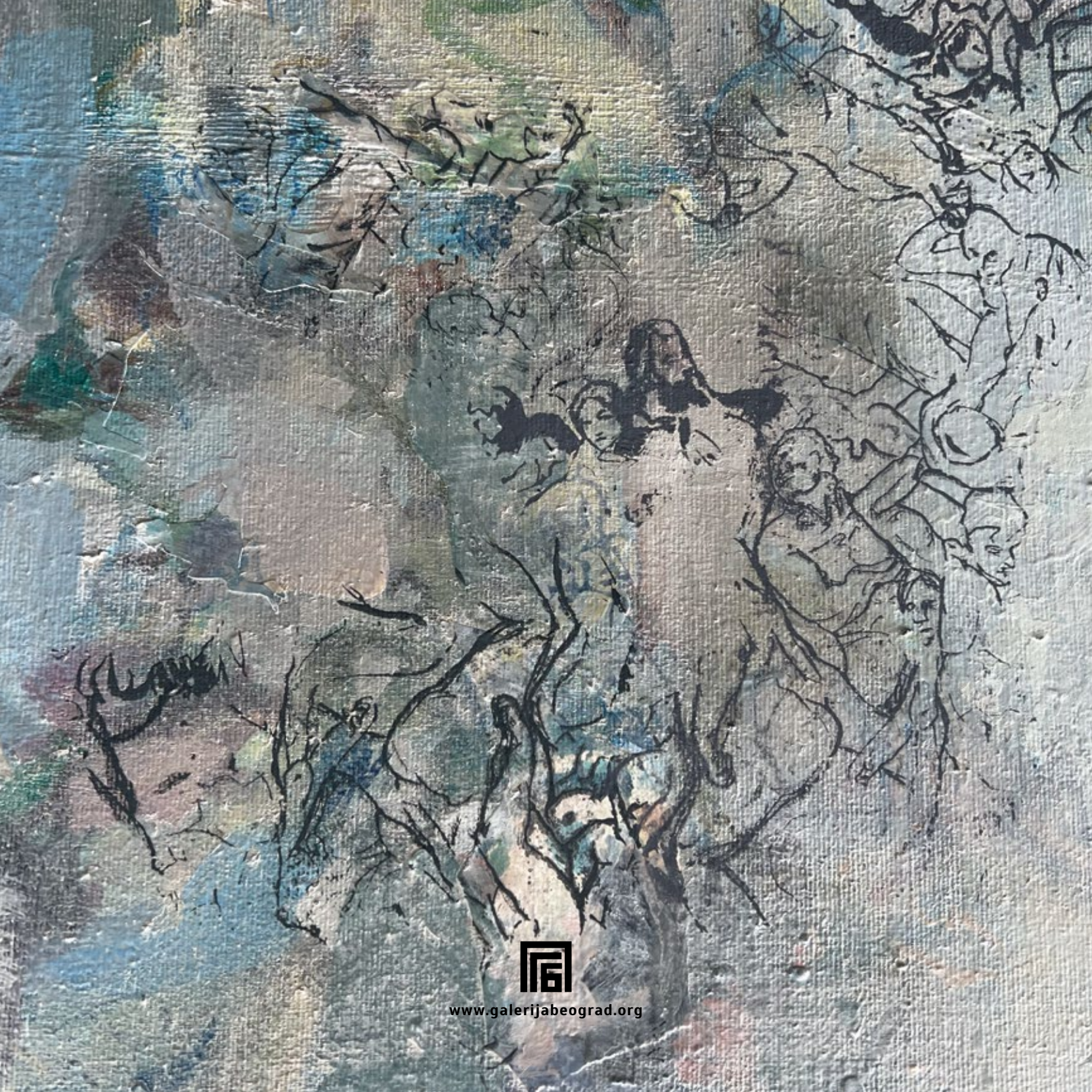
Без назива / Untitled

2024, комбинована техника / mixed media,
деталј / detail

Манда́ла / Mandala

2024, дрво, акрилик / pressed wood board, acrylic, ø 60cm

www.galerijabeograd.org